

дѣжда мя блазни да си мысля, че всички, които четатъ тѣхъ книжкѣ, щатъ да сѣ на тоя умъ и че на всички до еднѣ сърдце ще имъ тегли да даватъ на дѣтенце-то, что сѣ зачнѣли въ утробѣ-тѣ си, свои-ты си грѣды, които сѣ живъ изворъ на животъ.

Нѣ на всички вы иде ли това отъ рѣцѣ, снага-та ви наистинѣ иде ли за тѣхъ работѣ и ще ли може да подава тя на дѣтенце-то каквато и колкото трѣбува хранѣ? То е друго доста тяжко пытаніе, за което сега щѣ ви кажѣ что-годѣ.

По нѣкога ся случи наистинѣ, та не е умно майка-та сама да подая, ако не иска да заврѣли въ прѣмеждіе здравіе-то, па и живота на дѣтенце-то си. Азъ знаѣ, че еднаждѣ ся случи, та една жена на глядѣ тврѣдѣ здрава, загуби си три дѣтца, които сама дояше, а послѣ двѣ другы дѣтчица си отгляда безъ нѣнкѣ (зачтото нещѣ да хване кърмилницѣ), и тыи ѣ останѣхѣ живы, здравы. За подаяніе естествоно не идѣтъ майкы, които сѣ слабы, които сѣ наклонены на сушицѣ (фтизисѣ), на трепкы, на прыщце по кожѣ-тѣ, които теглятъ отъ главоболіе, които кашлятъ или плюють крѣвь, а послѣ майкы, които лесно ся дразнятъ и палятъ отъ страсти, или сѣ много чувствителны, така и оныя, на които ся не може да доять по причинѣ на обстоятелства-та, въ които живѣють, па найнапоконъ и оныя, на които, самы ако и да сѣ здравы, нѣнкы-ты по нѣкой си недостаткѣ или по погрѣшкѣ не прилѣгать за доеніе. Всичкы такыва майкы добрѣ щатъ сторятъ, и длѣжны сѣ, нито да помыслятъ самы да доять, иначе си быхѣ поврѣдили здравіе-то, та сѣкѣ-